

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarivs Martini Lvtheri in Ionam Prophetam

Luther, Martin

Haganoæ, [15]26

VD16 B 3890

Ad extrema montium descendi, terra retinaculis concluderat me in
æternum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35968

I N I O N A M

seu ripas maris & stagnorum iuncis, & alga obdu-
ctas esse. Iam qui in mari submersus est, sub alga te-
ctus iacet, hoc est, sub aqua quæ algā produxit. Ita
ut omnia, quæ sunt in mari et circa marina littora, ei-
dem subiecto incubant, ipsæ quoq; ripæ, ut sequitur.

**Ad extrema montium descendi,
terra retinaculis concluderat me in
æternum.**

Omnia maria & stagna, aut alioqui vasti gurgites
in uallium concavitatibus, à montibus utrinq; obstan-
tibus, conclusi sunt, quippe in planitie consistere non
possunt. Nunc uero montium radices seu extrema
profundissimas ualles constituunt, quibus montes co-
eunt. Hæc omnia Ionas loquitur, aut ut is, qui sub-
mersi casum apud animum suum secum expendit.
Quando enim sursum cogitat, uidet undarum flucti-
bus se coopertum, atq; utrinq; ripas, iuncos & ter-
ram. Inter mergendum uero, uidetur sibi intra mon-
tes ad fundum usq; descendere. Ibi tum terra firmis-
simis retinaculis cōclusit, & constrinxit eum, hoc est
non aliter apud se cogitat, quam quod ibi suffocan-
dum sit illi, manēdumq; perpetuo, nec ullam rimam
elabendi esse relictam. Quemadmodum enim in car-
cerem comectio, in turri manendum est, ianua pessulo

munita; ita submerso quoque in mari manendum est, ubi à fluctibus absorptus interiit. Et tunc quidem à terra conclusus est, hoc est, à montibus quibus mare utrinque septum est, hoc est, undis ita captiuus tenetur, ut nulla sit enatandi aut euadendi uia relicta. Et hoc iterum uides cuiusmodi cogitationes animi Iona tam deuorati, tenuerint. In tali casu facile omnes uoluptates contempsit. Tantummodo letalibus cogitationibus diuexatus est, imò potius in uniuersum omnem spem uitae recuperandae abiecit. Hic nullam adhuc Deum inuocationem adesse uides.

Sed tu uitam meam a perditione eripuisti Domine Deus meus.

Fides post tentationem.

Hic tandem incipit se ostendere tranquillitas, & meliores cogitationes ascendunt in animo. Hic fides quae perne tantis afflictionibus iactata defecerat, iterum caput erigit ad uictoriae palmam adfectas uiam. Hic finem habet desperationis. Quo tempore inquit etiam longe maximo mortis periculo expositus, nec uita amplius erat speranda, haec impossibile uidebatur me uiuere posse, commo- tua ineffabili potentia aderas, e presenti exitio uitam meam erepturus. Ita, quando funiculus omnium artissime premit, et tenet, plerumque rumpitur. Quomodo Deus relictus me seruator dicitur, & tum demum succurrit, dum res sua deple-